

2

De vita & morte
ILLVSTRIS, ET
GENEROSI VIRI DOMINI
 TYCHONIS BRAHEI, EQVITIS DANI,
 Domini in Knudstrup, Huenæ Helleponti Insulæ Præfe-
 cti, Astronomorum hoc seculo Principis, die 24.

Octobris, Anno M. DCI. Pragæ
 desiderati,

ORATIO FVNEBRIS

Iohan. Iessenii à Iessen.

SVSP

ICIO.

P R A G A E

Typis Georgij Nigrini. Anno M. DCI.

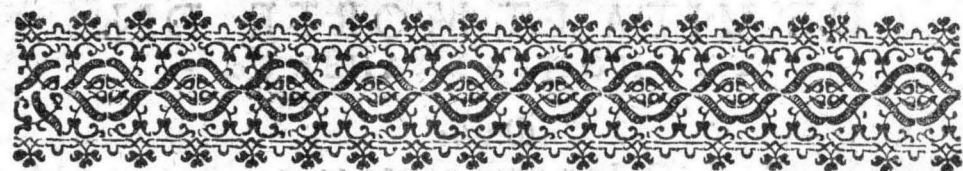

EFFIGIES TYCHONIS BRAHE OTTONIDIS DANI
 DNI DE KINDSTRP ET ARCIS VRANIENBURG IN
 INSVLA HELLISPONTI DANICI HVENNA FVNDATORIS

SED ESSE

Univ. &
 München

NON HABERI

RVDOLPHO II. IMPE-
RATORI INVICTISSIMO, AVGV-
STISSIMOQVE, DOMIMO SVO
CLEMENTISSIMO.

Namdudum, CLEMENTISSIME CAESAR, patriam
deseruimus Daniam, consanguineos, & quos charos
habuimus, & à quibus amati sumus, omnes. Peregrina-
tionem hanc lubenter tulimus & sustinuimus forti-
ter. Nam illorum instar omnium nobis erat parens
noster Tycho Braheus. Sed cum nunc is etiam, ita iubente DEO, vi-
tam hanc mortalem cum immortali altera commutarit, quò felicior,
eò nos, tanto solatio, & præsidio maximo destitutos, longè reddidit
infeliciores. Nuspiam igitur, post DEVM, quàm in Te, nobis orphanis,
spes vnica summaque relicta cum sit, in Tuam nos tutelam & prote-
ctionem recipi, clementiã erigi atque seruari, subiectissimi supplica-
mus.

Tychonis Brahei heredes.

DE VITA ET MORTE DN.
TYCHONIS BRAHEI. &c.

Oratio

D. IOHAN: IESSENI.

Vix quenquam ego, Illustres, Generosi, Nobiles, Amplissimiquè omnium ordinum Viri, tam duri cordis esse existimo, quem inexpectatum amici, etiam vulgaris, mortis nuncium non commoveat. Certè quos necessariorum, eorumquè, qui vitæ autores ipsis exitère, aut quibus ij etiam lucis huius causa fuerunt, vel à quibus beneficio affecti aliquo sunt, occubitus vehementer non conturbet, hos ego saxa potius, quàm homines, pronunciarim. Et quidem luctus huiusmodi, cum inter paucos sit, unam vel alteram domum non egreditur, aut saltem extra unicum sese non exerit civitatem, quandoquidem privati alicuius commodi jactura singulos non attingat. Communis verò boni privatio, quoniam cunctis vim inferat, omnibus damnum adfert, indequè profectus dolor meritò quoque omnes exercet; et tantò gravius eius amissio, cuius usus fuerat in vitá maximus. Quem verò vestrum, per **DEVM** immortalè, ingens illud Naturæ bonum, Generosum dico & Nobilissimum Virum, Dn. Tychonem Braheum, Equitem Danum, cujus nomen per totam Europam diu jam exauditum est celeberrimum, latere potest? Et profectò ne in hominum quidem censu, nedum literatorum ordine reputandus is, qui ignoret, quantis beneficijs literatorum genus is auxerit, divinis plane et nullo unquam ævo intermorituris ingenij sui monumentis, quibus quæ in cœlestium motuum ratione priscos fugerant plurima, indefessò labore, feliciq; operâ, nos & posteros nostros dexterrimè instituit. Vnde

de si, qui vivimus, vel invidiæ tabe affecti, vel ignorantiae febri ægri, ingrati istud diffiteri, & scientes videntesque, ignorare velimus: posteritas tamen, si quæ modò ulla futura est, eaque erudita, æstimatura, maximopereque istud deprædicatura. Hunc vos virum tantum, Astronomiæ restauratorem, cæterorumque illius artificum hoc seculo facilè principem, ante oculos vestros videtis depositum, videtis mortuum, quem fato functum passim nunc inaudiunt exteri, famâ certè omnibus ingratisissima; qui certatim paulò post condolentiæ suæ atque luctus publicum edituri sunt testimonium; quibus etiam, dubium citra ullum, istud in votis nunc est unicum, ut, aliâ cùm re ipsum prosequi amplius nequeant, saltem funerationis postremo officio nobiscum præsentibus afficiant. Quantò igitur magis nobis, qui adsumus, & quorum oculis triste hoc spectaculum obversatur, istud velle & præstare maximè convenit? Quod etiam, & frequentes, & lubentes, agimus, unâquè tristi hoc vultu, gestuque, afflictissimos ipsius hæredes erigimus, nec parùm consolamur. At me, ut verum fatear, hæc magis magisque ad luctum invitant, inprimis cùm apud animum repeto meum, inopinatum & subitum occubitus Tychonis nuncium, primum in funestas ædes ingressum, ubi conjugem honestissimam præ dolore sibi fermè exemptam & semimortuam, lecto affixam; educatissimam sobolem, obvolutâ facie, in tenebris, humi sedentem & gementem, parietes pullatos, turbatam familiam totam; denique TYCHONEM meum feretro impositum, prius mortuum aspexissem, quàm ægrotantem percepissem: eundemque adhuc intueor, eo planè affectu qui solatium expectare potius, quàm id præstare alijs debeat vel possit. Sed in tanta animi mei consternatione, quò me & vos omnes fortassis reficiam, illud hoc tempore, quod passim ufurpari solet, mihi occurrit, impatientius eos solum plorandos, quorum turpem vitam inhonesta mors insecuta sit; haud verò mori, quos virtus ipsa

præstet immortales. Id si sic habet, veluti verissimum est, TYCHONOSTER mortuis haud erit accensendus: quod omnium sese faciebus inferat virtus conspicua, ad cujus lucis clarissimos radios excæcari necesse sit mendaces noctuas. Nam si quis clarâ patriâ natus, celebris judicandus; si generosis ortus parentibus, primam virtutis sementem accepisse putandus; si liberaliter educatus, liberalis & ipse habendus; si ex alto ingenio præditus, sublimium disciplinarum adore incensus, iisque occupatus, exelsus & ipse existimandus; si ex fortunæ bonorum affluentia felix censendus; si ingenii, editis in publicum inuentis & monumentis, planè diuinis, is tantò excellentior aliis, quantò sese alij hisce inferiores; si regibus, virisque principibus ob hæc charus, fortunatus exclamandus, si clarorum & magnorum hominū applausus & collaudatio, laudatum & ipsum efficit; si commodus vsus thalami; si morigera soboles; si denique placida mors, etiam atque etiam beatum præstare possunt: profectò TYCHONEM nostrum omne hic tulisse punctum, pro virili meâ ostensurus sum. Et quanquam optarim, alteri cuiquam, cui maior dicendi vis, minor autem ex luctu animi perturbatio, hæc partes iniunctas esse: tamen, cum de eo viro verba mihi facienda sint, qui seipsum, etiam me tacente, cum in viuis esset, bonis omnibus prolixè probauit; ea etiam suppetat rerum copia, vt quid è tantò dicendorum numero, pro temporis angustia, potius omittendum, quam commemorandum, cogitare necesse sit; onus hoc mihi imponi tantò facilius passus sum. Quò etiam perduxit plurimi temporis liberalis & suauissimi nostri conuictus, amoris mutui, mutui officij recordatio, & denique hospitij nunc mei destinatio paulò ante mortem amicissima, & insuper in ipso desiderium mei hoc postremum. Veritatis igitur simplex cum sit oratio, non est, quod à me verborum ampullas, aut vllum insolentem sermonis habitum, hic expectetis; quandoquidem deformia fucos des-

derent & glaucomata, nullâ cerussâ indigeat per se decora facies, parq̄; sit vt orationis nostræ indumentum respondeat formæ vestitus. Proinde multa me paucis, illustria humilibus, læta tristibus proferre, patienter admittite. Patriam ergò quod attinet, ea TYCHONI nostro Dania est; quæ aliquot iam ante Christum natum seculis regiâ dignitate clara, plures semper sagatos, quàm togatos, genuit: Iulij Cæsaris ~~mi~~minas animosè contempsit, impetus illatos viriliter depulit, & cum vicinis populis frequentia bella gessit. Incolæ quibus Rex imperat, in equestrem & plebeium statum distincti. Inter equestris ordinis homines, qui inibi sanè amplissimus est, primario loco Brahei reputantur, qui ex Sueciâ, jam olim reges comitati, splendidissimis feudis, ob virtutem, fidemq̄, in militiâ constanter præstitam, in Dania ditati sunt. Ante sexcentos annos unum atque alterum ex hac familiâ ad regiæ dignitatis fastigium euectum, in annalibus Danicis legitur: Non pauci quoque Monasteriensem Episcopatum illum aureum superioribus temporibus administrarunt. Quin & hodie in Sueciæ regno nobilissimo ex Braheis orti supersunt qui Regi proximi Comites salutantur. Et coram aspicitis Inclytum & Generosum Dominum Dn. Ericum, Comitem in VVefingeburgk, Liberum Baronem in Rhedebhollen, Dominum in Lindtholm, qui ut domesticum infelicem absens dolet patriæ statum, sic funeris agnati sui præsens spectator tristissimus. Braheos genus suum ad Gostavos, Suetiæ Reges, non injustè referre, vel nummus quidam argenteus, juncorum manipulo notatus, à Regeq̄; Iohanne III. signatus, confirmat. Nam eo insigni ad stemma deducendum, comprobandumq̄; suum omnes utuntur. Natus est TYCHO noster, anno Christi 1546. decimo quinto Decembris, inter nonam & decimam horam matutinam, Knudsturpij, in Scania siti, patri Ottoni, Viro militari & magnanimo, primogenitus: matre Beatâ, ex vetustissimâ Billorum familiâ ortâ, quæ septuagena-

naria hætenus superstes audita est, per plurimos annos vidua; foemina gravis, pietatis & pudicitiae toti sexui exemplum. Hæc filium suum sollicitè admodùm educavit ad sanctitatem & virtutem cohortata sedulò, cui is vicissim omne præstitit obsequium: Quæ indoles egregia, in prima succrescente ætate, patruo suo Georgio Braheo admodum grata ipsum eò impulit, ut, cum liberis careret proprijs, hunc adoptatum sibi asciverit, domi parentis loco, pædagogi operâ informaret, donec decimum & sextum ætatis annum prætergressum Lipsiam emitteret, ubi, summâ alacritate literarum bonarum viam ingressus altiorem, in ijs paucis temporibus ita progressus est, ut excelsi ingenij signa ediderit manifesta. Naturâ propensus erat ad cœli studium, cui tam diligenter incumberebat, ut, invito præceptore domestico, (cui juris studium cum discipulo tractandum in junctum fuerat) libellos astronomicos passim coëmeret, sinequæ intermissione perlegeret, Bartholomæo Schulteto, tùm studiorum causâ Lipsiæ degente, clam in consilium adhibito. Noctu sereno cœlo, pædagogo inscio, lecto sese subducens, sidera omnia è globo exiguo absque magistro etiam addidit, velut etiam radio astronomico Planetarum motus diligenter observavit, atque sic integrum triennium Lipsiæ exegit; id quod & postea, VVitebergæ & Rostochij, sedulò & constanter continuavit. Postmodùm, cum peregrinandi ipsum invasisset desiderium, Augustam Vindelicorum profectus, inibi in consulis Iohan. Baptistæ Henzelij horto maximum Quadrantem ligneum erexit, veluti & aliud, quod Sextantem dicunt, instrumentum, quibus creberrimè syderum motus exploravit. Inde in Italiam properans maximam illius partem perlustravit, atque de hisce disciplinis, cum viris, harum peritis avidè multumquæ contulit, unde indies magnam Astronomiæ notitiam indeptus est. In patriam per Helvetiam regressus, Basileam Rauracorum, aut vicinum aliquem locum, sedem vitæ delegerat, non solum

solum ob loci celebritatem, virorumq; doctorum, illic commoran-
 tium, complurium convictum, sed etiam quod regio isthæc, in trium
 amplissimorum regnorum concursu, Italiam, Galliam, & Germa-
 niam jungeret, è quo per crebriores literas cum eruditis agere com-
 modius posset. Quod dum serio secum constituisset TYCHO, Rex Da-
 niæ FRIDERICVS II. Princeps literatorum amantissimus, de hoc
 ipsius proposito certior factus, accersitum pluribus dehortatus est ra-
 tionibus, vtquè in patriæ potius gloriam domi studia hæc vrgeret &
 perficeret, adhortatus: Et ne aulicis strepitibus, aliisque impedimentis,
 turbaretur, HVENNAM, Hellesponti Insulam, Latinis Venusiam di-
 ctam, vltro obtulit: Ex Camerâ item annuos certos redditus exsolui
 iussit. Hanc TYCHO acceptans conditionem insulam ingressus est de-
 solatam, quam breui tempore splendidissimis quibusdam ædificiis
 habitabilem, veluti & egregiis hortis, agris, piscinis, amœnam & fœ-
 cundam, cultissimamque effecit. Instrumenta motibus coelestibus, ac-
 curatissimè obseruandis, idonea, quæ iam Pragæ in Curtiano Palatio
 viua aspiciunt omnia, magnæ molis, at maioris artificij machinas, fa-
 bricauit quamplurimas. Ex Academiis studiosos, pictores, sculptores,
 cartopæos, typographos, omnisque generis artifices alios accersit,
 ipsis victu & amictu liberaliter prospexit, salaria item distribuit. Illic
 dies, noctesque, visum, lectum, auditum, scriptum, pictum, sculptum &
 fabricatum. Summatim; laboratum, vnicèque coelum spectatum est.
 Horum operum fama mare traiecit ipsum, vniuersam Europam pene-
 trauit, eaque ex omni parte inuitati, cateruatim, quotidie, spectatû ac-
 currerunt plurimi, quos hospitaliter excepit omnes, & pro dignitatis
 ratione singulos, Reges, Principes, horum Oratores, legatos, Comi-
 tes, Barones, Nobiles, Studiosos, imò tabellarios; quæ quanti sumptus
 res fuerit, cuius æstimare facilius est, quàm imitari. Nam, quod ipse
 scriptis suis publicis testatur, de peculio proprio, vltra centena millia,

joachimicorum, laudabili ædè pol prodigalitate, in Astronomica impendit. In hac Insulâ per hosce labores nata TYCHONI est NOVA ILLA MVNDANI SYSTEMATIS HYPOTHESIS, quâ hanc, quam inhabitamus, Terram, totius quidem vniuersi medium statuit, motus tamen omnis, secus quàm Copernicus voluit, expertem: nec etiâ iuxta hanc orbium omnium secundi mobilis centra versari, quod Ptolomæo visum est, permisit: Sed ambo solummodò mundi lumina, & vnâ remotissimam omnium aliarum contentricem, Octauam Sphæram, in circumuolutionibus suis, Terram, tanquam centrum, spectare indulsit: reliquos verò quinque planetas circa solem, veluti regem suum, gyros ducere, ipso in omnibus illorum reuolutionibus, in medio constituto, affirmavit. Hoc ingeniosissimo inuento cœlestium apparentiarû omnium exactissimas rationes reddidit, hoc obscura illustrauit, dubia explicauit. Stellas fixas mille multoties & diuersis instrumentis, nec mechanicè, sed per triangulorum rationes, viginti & vnus anni labore pertinaci & indefesso, accuratissimè restituit, absque quarum rectificatione haud vllus constaret verus cuiusq; planetæ locus. Solis quoque & Lunæ motus quàm emendatos hic reddiderit, censere artificum est & laudare. Paremi quoque diligentiam circa Planetas reliquos adhibuit: Neque quicquam, quod ad diuinæ Astronomiæ institutionem, perfectionemque, facere noverat, unquam vel segnis intermisit, vel invidus dissimulauit, occultauitque: id quod partim iam editi ipsius in lucem libri, partim excudendi, prolixè demonstrant. Astronomia mechanica, quam VVandersburgi, arce Ranzouianâ, ad Hamburgum sitâ, propriis typis, & ichnographiis elegantibus, primo egressus sui ex Daniâ anno, publici iuris fecit, instrumentorum fabricam & eorundem vsum, fideliter demonstrat: sine quorum ope & subsidio vix vlla obseruationum constaret certitudo. Stellarum autem fixarum, abs se perfectâ, restitutio reliquarum inerrantium merito prin-

tò principium habetur necessarium & fundamentum: quod reliquorum planetarum rectè demùm sequitur instaumentum, Postremum opus, citra quod frustra suscipiuntur alia, prædictionum formas ingeniose explicat. Atque hæc, ni fallor, vniuersæ Astronomiæ forma est, ad quam mihi TYCHO quoq; nos ter scriptiones suas direxisse videtur. Et iã profectò ex 36. an. certissimis obseruationib. absolutissimū, quod ab eo vnicè & diu expectatum, in publicum emisisset Astronomiæ Theatrum, nisi migratio ipsius è patriâ, & inde vsque loci aliquoties mutatio, operæ moram inieciisset perniciosam: cuius mutationis & discessus ipsius causas, quas perhibuit graues & necessarias, alios malo commemorare. Verùm hanc temporis iacturam facilè resarcisset commodissimum otium, quod ipsi ante annos tres Augustissimus Cæsar RVDOLPHVS. Imperator secundissimus, fecerat clementissimâ in Bohemiam euocatione, & sustentatione liberali, nisi, profatum implacabile, hunc dira mors, diuino PRINCIPI, & nobis omnibus, insperatò ademisisset. Nihilominus ne quis frustra ipsam vixisse, & coeptum tantum, non verò absolutum, ipsius opus existimet, sciat, ex tot annorum luculentis obseruationibus, quas, thesauri loco, sibi semper proximas & custoditissimas habuit, quasque, Daniâ excedens, nauæ expositas, eo modo, quo aliquando Iulium Cæsarem, magnâ pugnâ & clade elapsam, suos ferunt commentarios, allocutus & exosculatus est, habere hæredes, quibus etiam hæc, iã animam agens, serio commendauit, ædificii Astronomici sufficientem materiam, cui formam inducere possent Viri tres egregij, & TYCHONI, mathematicarum disciplinarum peritiâ, noti & chari, & aliquandiu domestici, Doctor Melchior Ioffelius, Magister Christianus Longipontanus, & Magister Iohan. Keplerus, inter cuius manus hæc omnia nunc versantur. Et quanquam Dn. TYCHO BRAHEVS, vt adiuuandum commune bonum vnicè natus, sic ad præstandum non tantum per totam vitam propen-

sus, sed sollicitissimus fuerit, adeò vt nullum laborem subterfugerit, nullis sumptibus pepercerit: nihilominus, vti mos mundi huius est, aliquot hominum (si etiam tales homines sint) reprehensiones euadere non potuit. Alijs enim ab auitâ degenerare virtute visus est, quòd equestris ordinis, & grauissimæ autoritatis, homo, literas, & ex hisce mathematicas disciplinas tractaret, nec priuatim tantum ijs deliciaretur, (quo fortassis apud hosce veniam impetrasset aliquam) sed inde etiam publicam expectaret laudem atque gloriam: Dignus reputatus, cui nobilitatis ademptum resignaretur priuilegium. Huiusmodi domi & foris sustinenda compluria ipsi fuerunt iudicia; solo risu, veluti & solebat, refutanda simplicitas & rudis ignorantia. Quòd si enim inscitia stemma meretur, quis agrestibus futurus nobilior? Sin scientia insignes efficit, quænam mathematicâ potest nominari præstantior? id quod docti intelligunt. Verum tolerabilis isthæc quodammodò fuerat iudicij infirmitas hominum, errore potius, quàm studio, eò dementiæ prolapsorum. At ab ijs, qui eruditionis titulis insolescunt, qui literarum & morum bonorum professiones sibi vendicant, imò ab ijs, de quibus optimè semper, suomet ipsorum etiam testimonio, meritis fuerat, falsas criminationes, infamesq; calumnias, expectare & perferre, res mihi videtur longè impatientissima. Hoc pacto, ante annos pauculos, quidam ingeniosus & doctus, sed absque religione & virtute homo, tetricum & famosum contra præstantissimum hunc virum divulgavit scriptum, quale in hoc genere non vidit antiquitas, nec fortassis spectatura est unquam posteritas. Non sat fuerat infamatori illi plagium committere literarium, & TYCHONIS Hypothesin, Vraneburgi repertam, falsariè pro proprio invento venditare, nisi etiam Virum auiti generis, summæ eruditionis & inculpatissimæ vitæ, cum totâ ipsius honestissimâ familiâ, sexcentis contumelijs & totidem mendacijs, apud alios si non deforma-

tum, suspectum saltem reddidisset. Et profectò jure actum cum hoc fuisset, velut etiam jam agi ceptum fuerat, nisi mors feram illam singulari beneficio affecisset, & pœnæ subduxisset commeritissimæ. Sed quemadmodum TYCHO ipse sese, dum viveret, contra ejusmodi calumnias, conscientie innocentia, plurimorum item Illustrium & doctorum Virorum judicio, consolatus est: sic etiam cuilibet rectè sentienti eadem hæc non abundè non possunt satisfacere. Ob ingenij & doctrinæ excellentiam, nominisque celebritatem, Invictissimus Cæsar RVDOLPHVS, Princeps sapientissimus, (quem meritò primo loco nomino) in aulam suam accersitum voluit. FRIDERICO vero II. Daniæ Regi, tam charus, tam magnus, tamq; bonus habitus, ut nihil, quod majoris momenti fuerat, absque hujus scitu susciperet. IACOBVS III. modernus Scotiæ Rex, carmine TYCHONEM laudavit. ERNESTVS, Elector Colonienfis, plurimum huic semper favit. GVILIELMVS, Hafsia Landtgravius, per multos annos, literis, de rebus, ad Astronomiam spectantibus, cum ipso certavit: quæ primo epistolarum ipsius libro editæ continentur. VDALRICVS, Dux Megapolitanus, quò in Daniã ipsum retineret, nihil non tentavit. Longum foret omnes, per Europam, ex imperiosâ familiã natos, defunctos & superstites, quorum ad TYCHONEM clementissimæ extant literæ, & spectantur munera, huc accensere. Sed eruditorum, Dij boni, quot exaratarum ad ipsum epistolarum volumina, abstrusis quæstionibus plenissima? Nec ullum hoc seculo opus eruditum, & in Philosophiã egregium, divulgatum, in quo non TYCHONIS nomen aliquoties legatur, in quo non ad ipsius auctoritatem provocetur. Et, ut è plurimis paucos nominem, Franciscus Patritius, Clavius, Scaliger Iosephus, Vlmus, Maginus, Röllinus, honorificè hunc, & frequenter, scriptis suis compellant. Quis igitur tam exmens erit aut sensus reprobis, qui non tot Illustrium & doctorum virorum candidis de DN. TYCHONE censuris ipse etiam

subscripturus sit, veritatiq̄ue calculum adjecturus suum? Non Deum
 TYCHONEM facio sed hominem fuisse, & scio, & affirmo, cui nobiscum
 omnibus errare arque labi fuit commune. Non diffiteor quoq; aut
 pernego, & suos ipsum habuisse n̄avos, quibus mortalium haud ex-
 pers ullus est. Istud tamen, coram quocunq; *gr̄ectâ* cervice testari
 possum, & testor quoque, totis illis novem mensibus, quibus, trienni-
 um ante, VVitebergæ cum familiâ mihi convixit hospes, cum sese
 gessisse erga Deum & Homines, quod Christianum & literatum ho-
 minem apprimè decuit: cum conjuge honestissimâ suiq̄ue observan-
 tissimâ fœminâ, maximâ vixit concordiâ: liberos, ex octo adhuc sex
 superstites ad pietatem & modestiam afluēfecit: filios, qui ipsi duo, stu-
 diis, acu & colo filias occupavit, octo peccatorum seminario, infensis-
 simus: nec diffluere cæteram quoque familiam passus est. Cōforti suæ
 facilis; seueritate verò reliquos continebat in officio; erga peregrinos
 comis; hospitalis; liberalissimus in pauperes. Verbis ipsius veritas, &
 breuitas; gestui & vultui grauitas; consilio prudentia; factis felicitas
 inerat. Nihil fictum, nihil simulatum in ipso, sed scapham sca-
 pham appellabat; vnde omne, quod sustinuit, odium. Nihil in ipso
 humile, nihil deiectum, sed sublimem ferebat supra omnes fortunæ
 minas animum. Nulla in ipso, præterquam temporis, animaduersa a-
 uaritia: ipsi vita studia erant; deliciae verò meditatio; diuitiæ scientiæ;
 virtus nobilitas; religio dilectio. Fastum detestabatur omnem, omnem
 inanem sanctitatis iactantiam. Non iræ tenax & offensionum, sed ad
 condonandum facilis; vtque vno dicam verbo, quod ab alijs expe-
 ctabat, idem promptissimè præstabat singulis. Prodesse cunctis stude-
 bat, nocere vero nemini: Habere, quæ plura de ipso verissimè prædi-
 carem, si id, qui me grauiter exercet, luctus sineret, nec nossem vobis
 aliâs hæc omnia satis superque cognita & perspecta. His animi doti-
 bus TYCHO noster præditus, cum viueret, quibus etiam nunc in ani-

mis bonorum viuit, & victurus perpetuò est. Has exornarunt fortunæ
 bona, quæ hæreditate consecutus fuerat amplissima, veluti insuper
 sperare poterat olim maiora. Neq; etiã corporis hũc destituit bona atq;
 decus: erecta statura, firma & virilia latera, facies decora & aperta, quã
 ante annos triginta Rostochij quidã noctu, ausu prorsus sicario, læsit,
 vestigio ad mortẽ vsq; semper conspicuo. Valetudine antehac semper
 vsus fuit prosperrimã & inoffensã, quõ deinceps loci mutatio & ipsam
 paulatim immutauit, nutantemque reddidit: vnde & ipse breuioris vitæ
 coniecturã desumpsit. Aestate præteritã deterius longè habere cœpit,
 quod tamen, quantum potuit apud suos dissimulauit. Crebriores cum
 amicis læticias abruptens de morte sermones instituit: quin & domi à
 familiã intereã temporis plurima animaduersa prodigiosa, veluti &
 meus aliquid Genius præsensit. Nam eo ipso, quo ægrotare hic cœpit
 die, ego historiæ Anathomix Pragensis finem imponens VVitebergæ,
 atque ad lectorem præfationem amanuensi meo dictitans, plurimo-
 rumque fautorum & amicorum nomina recitans, de repente hæc iussi
 scribere: Tu vero, Generosè DN. TYCHO, fermè mihi excideras. Nam
 ignoro hætenus cœlum an terrã potiùs habites: num suspicias, an de-
 spicias. Salue tamen mihi cum TYPO TIO nostro, (quem similiter
 ignorabam mortuum) vbicunq; sis, plurimum. Dies, quo in mor-
 bum incidit, 13. Octobris erat, quem ipsi intempestiua inuitauit vere-
 cundia. Ad Illustrissimi enim viri cœnam cum aliis vocatus hospes,
 vrinam suppressit, quæ, confessu protracto aucta, vesicam ità distēdit,
 vt, quasi luxata, postmodum excernere volēti, ampliùs non obedierit.
 Hinc subsecuta ischuria, & doloris vehementia, quã, cucurbitæ instar,
 attractus sanguis visicæ phlegmonem induxit, quam illicò, vt solet,
 febris comitata continua, & ab hac leuiusculum exortum delirium.
 Qui affectus eò à me designatur deductiùs, ne veritati forsàn vis fiat
 commento alienissimo. Noctẽ, quæ ipsius mortem præcessit vltimã

obtinuit eas à morbo inducias, vt magnâ facilitate & consideratè plurima ordinari. Et quemadmodum poeticae à pueris vsq; fauens studiosus expeditum & elegans fudit carmen: ità morti vicinus vere cygnæa canere prolixè auditus est, quam etiam multoties suos iussit excipere: ardentissimos ad DEVM, pro concessâ vitæ vsurâ, pro exhibitis innumeris beneficiis, pro publicâ concessâ pace, pro tributâ toties CAESARI lætâ victoriâ, proq; bonis abundè in commune collatis omnibus, hymnos modulatus est; pro placidâ animæ emigratione, pro cœlesti diuersorio, profundis suspiriis supplicauit; Ecclesiam, Rempub. suosq; omnes diuinæ protectioni commendauit; curam egenorum habere sine respectu omnium suis seuerè iniunxit; piè & honestè viuere, diuinumq; sperare auxiliū iussit. Atq; sic, inter preces & cohortationes, nobis omnibus & vitæ huic valedixit, tam tranquillè, vt deficere nec visus sit, nec auditus. Sic itaque die ab hinc duodecimo, qui erat 24. Octobris, cùm annos vixisset 54. menses ¹⁰ dies exactè 14. humanis exemptus est vir Illustris & Generosissimus DN. TYCHO BRAHEVS, singulare Naturæ beneficium, & literaturæ ornamentum; quem non tam clara patria, nobiles genitores, corporis, fortunæq; bona alia, quàm excelsa mens, & diuinum ingenium, carum amabilemquè principibus, doctisq; viris, adeoq; vniuersis, præstitère, cuius mors, quam pia & honesta vita præcessit, haud mala esse potuit: eius nūc exuias, & quicquid in ipso mortale fuit, terræ committimus, officio humanitatis vt postremo, sic maximo: pars ipsius verò melior, hoc est, anima, IESU CHRISTI seruatoris nostri sanguine preciosissimo redempta, cœlum, quod antea suspexit & meditatus est, cum beatis omnibus, inhabitat, cunctaque hæc inconstantia despiciens, vitam iam viuitt
verè immortalem.

Epitaphium.

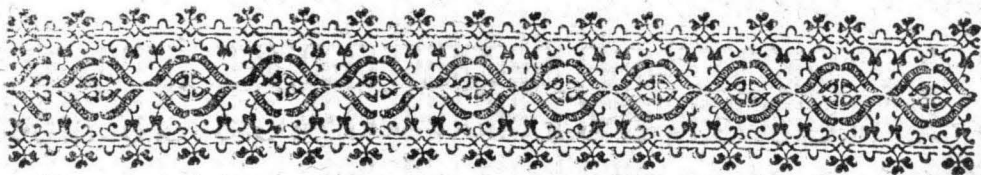
Iam dudum sursum, nunc primum specto deorsum,
Despiciens mundum, suspiciensque Deum.

DISTICHON ANNUM, MEN-
SEM ET DIEM OBITVS O-
STENDENS.

OCTobris VIsa est Vt LVX VICeSIMa
qVarta,
AVLa sVbIt CæLItē Generose TyCho.

A. I.

C

ELEGIA IN OBITVM EIVSDEM
Dn. TYCHONIS BRAHE.

TV quoque funebris pars haud incognita pompa,
Appositos lacrumis funde Elegia modos.
Terrigenas animis potuit qui sistere caelo;
Terrigenum tumulo conditur ecce manu;
Assuetosque oculos caelestem pandere lucem
Fusa super tenebris invida claudit humus.
Gratuler ambiguum est, an laxem frena dolori?
Dum meditor, lacrumas utraq; causa ciet.
Infelix mundi soboles, homo de dite mundo;
E mundo reliquum quid tibi parca facit?
Quando etiam lethae Sapiencia mergitur undis,
Divinasq; animi mors populatur opes:
Nec jam sideris frigentia pectora cura
Demulcent solitis vitâ abeunte modis.
Si pars est hominis melior, mens edita caelis,
Vilia si terra pondera corpus habet;
Si probat ipse Deus, pecudum contemnere vitam,
Pinguia non ventri thura adolere deo:
Sed memorem esse sui, celeresq; patrare per annos
Dignum aliquod tanta nobilitate decus;

*Si potior mentis quàm corporis ulla voluptas,
Pulchrior illius se, meliorq; labor;
Si patrias animo præstat decurrere sedes,
Et laudem autoris commemorare Dei:
Debuerant equidem pulchra molimina mentis
Occidui fato corporis esse super.
Nunc veluti nigris fulgens in nubibus arcus,
Has simul ac venti dissoluere, perit:
Non secus astrorum tot jam quæsita per annos
Notitia, & celeris mobile mentis opus,
Quod visum Vranie fertur mirata sub astris,
Exemplo sensus obstupefacta sui:
Heu mihi, non potuit motu superesse cerebri,
Nec nisi prægressis sensibus ire comes.
Scilicet ipsa etiam quondam pulchra astra peribunt,
Et res instabiles fluxa sigilla decent.
Scilicet exiguum est, & vasto ex æquore gutta
Quicquid sideriâ de ratione tenes.
Vtq; bibit floris lux irradiata colorem,
Ipsa sibi nullus de Phaetonte color:
Non aliter viles sensu monstrante figuras
Mens hominis, crasso corpore mersa, videt.
Aut tenue aut nihil est, species aut proxima vero,
Aut pars in promptu est, pars adoperta latet:
Divinos puro donec de fonte liquores
Corporis è vinclis, morte soluta capit.
Non igitur miser est, lacrumis non aptus acerbis,
Solatur domini quem modò blanda manus,*

Oblitum leuium, capiat quò maxima, rerum,
Iam vacuum curis, improba vita tuis.
Non poter as lethum pulchram prævertere palmam,
Arte triumphat à, sideribus q, venis
Non poter as penitus doctrinam extinguere mentis ;
Quam spargit toto plurimus orbe liber.
Audiit hinc viribus magnas Paana per urbes,
Posteritas omnis quem benè grata canet.
Gratulor hanc meritò sortem. Sed causa doloris
Non levis à nostrà nunc mihi parte venit.
Non mea tam longæ jungam suspiria pompæ?
Miene hilarem jubeat publicus esse dolor?
Nam veluti si quâ stagnantibus incidit undis
Scrupulus, & fluctum motio prima dedit ;
Addit se in spacium, vires q, acquirit eundo
Circulus, atq, omni littora parte ferit:
Non aliter, qui jam Pragensi mœror ab urbe
Nascitur Eois occidus q, plagis,
Regna per & gentes, magis ac magis auctior, errans
Conturbat vestras Auster & Eure domos
Dania cum primis Braheum patria plorat,
Jam q, suum Atlantem non abiisse velit.
Illustris q, domus, columen, Braheia, regni,
Occubitu Solis, lumine cassa, sui,
Luget & ad luctum socios vocat ordine Billos,
Rudros, Rantzovios, pulchra q, ferta Rose.
Stemma viri fulgens, regnum sibi vindicat unum :
Doctrinam censent omnia regna suam.

Fama

*Fama Caledonium longè tranabit in orbem
 Signa q₃ in aroris Rex Jacobe dabis,
 Musarum cultor celebris, tecum q₃ per orbem
 Musarum quotquot mystica sacra colunt,
 Seu princeps ditione potens, seu Flamen honore,
 Quos loquitur propriâ pagina scripta manu;
 Seu quocumq₃ loco stellarum conscius artis,
 Cui fuit in voti parte, Tychonis amor.
 Non ita fatidicas ibant crebra agmina Delphos,
 Sollicita ambiguos aure notare sonos:
 Quàm super arcano cœlorum plurima motu
 Brachæas adijt litera missa manus.
 Conticuit vates, migrant oracula terras,
 I, quare hinc alios Delphiâ turba deos.*

T vero ante alios Cæsar, ter maxime Reges
 Non aliquem motum corde latente capis?
*Venerat immitti Phenix dilapsus ab Arcto,
 Atq₃ in Tentoniâ nidificabat humo.
 Phœnicem propriâ voluisti cernere in aulâ:
 Non alia imperio dignior ales erat.
 Venit summa dies, prepararunt fata receptum
 Phœnicem flammis Phœbe adolere tuis.
 Quò minùs hunc flocci credam Te pendere casum
 Impe dit officium, diuæ Rudolphæ tuum,
 Armatum Imperij depellere finibus hostem,
 Tutari pacem justiciamq₃ domi,
 Et studia atq₃ artes validas plantare per urbes,
 Vnde hominum capiat commoda multa genus,*

Percipiatq; Dei justas sapientia laudes:

Hæc sunt imperij munia summa tui.

O utinam nunquam tua sceptrâ fatiget Erimys,

Arma domi nemo concitet, arma foris,

Nulla intemperies languentia corpora tentet,

Quod satis est, fundat terra, petantq; manus.

Non idè nulli cingant tua limina fasces,

Non minor hinc regi retribuatur honos:

Te duce certatim speculentur sidera cives,

Quantaq; diuina sint monumenta manus.

Scilicet hæc una est diuini meta laboris,

Hæc hominum decuit vita beata genus,

Hanc equidem Eois vitam vixisset in hortis,

Si possèt vetitis abstinuisse bonis.

Nunc immorigeros Nemesis diuina, magisq;

Trux hominem duro pectore plectit homo.

Terra homines plectit, tribulos commtuat aristis,

Torrída nunc æstu, nunc adoperta niue.

Hinc genus Adamidum duras damnatur ad artes:

Sidere à cunctis non vacat arte frui.

Hanc tamen esse tuam voluerunt numina curam,

(Parimmortali regia turba Deo)

Has etiam ingenuas in sceptrâ reponere curas,

Quoq; potes, arctas amplificare, modo.

Tempora nobilibus condunt pereuntia signis;

Ætatem mundi pectora bruta docent;

Quanta sit, expediunt, cœlorum condita moles,

Quamq; sit humanæ commoda forma domus.

Ne velut ignota vivat peregrinus in urbe
Terrigena, hospitij nescius ipse sui.
Incipe mortalis, stolidos deponere fastus
Quantula de mundo portio, qua es, tu a est?
Quin etiam humanos adjutant graviter usus
(Ores ingratis saepe iteranda viris.)
Vranien fecunda Ceres Bacchusq; loquuntur,
Fauni Capripedes, Arcadiusq; deus,
Vranie instabilem constrinxit Nerea nautis,
Aeolia, Vranie sub juga, castra dedit,
Hac avis Hispanos alium deduxit in orbem,
Huic cessit clausas gens tremefacta fores,
Vranie Batavos serva servavit ab Arcto,
Quos fugit multo tempore clausa dies,
Tanta de dit quondam cultori premia dives;
Non equidem cunctas, credite, fudit opis;
Claudit inexhaustam gremio praedivite gazam,
Dat nova non pigris munera, culta, viris.
Vim cali reserate viri, venit agnita ad usum
Ignota videas commoda nulla rei.
Clausa aperire labor: sed apertis, non labor, uti
Natura, ingenio, vim reserate viri.
Mi quoq; Diva potens, propius perculsa, dedisti,
Ne cruciet mentem vana superstitio.
Dulcia non poterat comescere somnia Moses
Suspicio magnos fecerat astra, Deos:
Fortè etiam magicas venissem promptus ad artes,
Eliciens Orco, quos regere astra putant:

*Intima quantissp̄per non ad penetralia veni,
Explorans vires lux animosa tuas.
Consulat astrorum vires, quicumq; laborat
Cum fructu vetitis obuius ire libris.
Tuq; adeò immanes terris avertere pestes
Si (quod Sacra iubent.) diuæ Rudolphe cupis;
Si tibi sunt cordi miser & nova commoda vitæ,
Gloria si summi, cultus amorq; Dei:
Hanc etiam clemens studiorum amplectere partem,
Consciam & astrorum perge fovere Deam.
Stravisti Scythicum non inâ clade tyrannum:
Imbellem exsupera tandem etiam invidiam.
Millia militibus, veniant modò singula Musis:
Neutra gravant reditus invida lingua tuos.
Si tamen usq; adeò multas rapit omnia miles;
Si cunctas adeò Mars populatur opes;
Servanda est inopi tantilla pecunia fisco;
Et nihil est studijs, sordide Rhetor, opus:
Deme cathenato preciosa monilia collo,
Sit simplex vestis, mensaq; parca tibi;
Luxuries inopi famuletur publica fisco,
Nam nihil est illis, sordide Rhetor, opus.
Tunc etiam fovæ fisco cedemus honores;
Astra locum castris, ingeniumq; dabunt.*

**Iohannes Keplerus mæstus
posuit.**

INCOMPARABILIS VIRI TYCHONIS

BR A H E Atlantis Cimbrici, & Equitis Torquati
Elogium.

E Duxit, perhibent, immani mole Gigantes
Simplicibus tellus denuò culta viris.
Hi tentare quidem Cœlos ascendere quondam,
Quos tamen in terram Dii repulere statim.
At nostris alium videas genuisse diebus,
Ipsam cui Cœlum sarcina parva fuit.
Hic, cui non totus terrarum quæ patet, orbis
Sufficere, eventu iudice non potuit,
Hic, dico, ille Gigas, quem fama reclamitat, hærnis
Astriferos cœlos imposuisse suis.
Hic, voluit stellas flammantes inter Olympi
Uivere, sic scrutans intima claustra Poli.
Vnde refert nobis victor Mystèria cœli,
Quicquid est occulti magnus Olympus habet,
Hinc videas monumenta viri, quæ Cœlitus ipse
Edoctus, nobis conspicienda dedit.
Hæc si vidisses oculis Diodore, *Miraculis Stupendis*
Dixisses septem coænumeranda tuis.
Cedite jam Primi Inventores, cedite tandem
Viribus hic cerebri vos facit arte rudes.
Hei mihi! Quid video? rumpit mea verba quid inter?
O mea quid subitus occupat ossa tremor!
Occidit! hei vobis Cœlum fulgentia quæ, astra!
Occidit ipse Tycho summus est alter Atlas!

Quid

*Quid vestrum TEIXOS misistis abire Tychonem,
Cui semper vestri maxima cura fuit.
Antea quem nobis, ecce, astra dedere benignè,
Invida nunc oculis surripuère meis.
Non ego macresco. Neq̄, si mihi vera fatendum,
Terra fuit tantum digna tenere virum.
Nunc Tycho ipse SVO speculans spatiatur Olympo,
Atq̄, ipsi specula est, quod fuit ante scopus.
Ergo sui voti compos jam despicit alto
Osorem, dicens: Nil tua dira moror.
Nil tua dira moror, Fortuna victor & ipse
In terris posthac degere non cupio.*

Paullus Ianus Colding
Cimber.

FINIS.

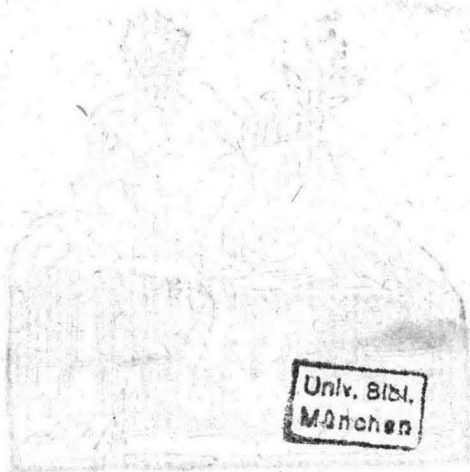
DESP

ICIO

IC10

DRSP

Univ. Bibl.
München